



ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 21 ՍԵՊՏԵՄԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ լիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 118

ԳՈՂՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՓՐԿՉԻՆ

Գոհութիւն յայտնեցէ՛ք Տիրոջ՝ որովհետեւ բարի է.
Անոր սէրը յաւերժական է:
Երբ նեղութեան մատնուեցայ՝ Տէրը օգնութեան կանչեցի,
եւ Տէրը պատասխանեց ինձի, զիս վտանգէն դուրս բերաւ:
Տէրը ինձի հետ է, ես վախ չունիմ.
ո՞վ ինչ կրնայ ընել ինձի:
Տէրը իմ կողմիս, օգնականս է,
ես թշնամիներու անկումը պիտի տեսնեմ:
Աւելի լաւ է Տիրոջ ապաւինիլ,
քան թէ մարդոց դեկավարութեան վստահիլ:
Տէրն է մեր Աստուածը, որ իր լոյսը տուաւ մեզի.
դալար ոստեր բռնած՝ թափօր կազմեցէ՛ք,
մինչեւ ծայրերը գոհասեղանին:
Դուն ես Աստուածս, գոհութիւն քեզի,
Աստուածս ես դուն, հազար փառք քեզի:
Գոհութիւն յայտնեցէ՛ք Տիրոջ՝ որովհետեւ բարի է.
Անոր սէրը յաւերժական է:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէ՛րց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղէրց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԹԸ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ
2 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՍՈՐԻՆ ԵՐԱԶՐ

Յաճախ այնպես կը կարծենք, որ մեր ծրագիրները եթէ երբեք յաջողութիւն կը գտնեն, կամ պարտութիւններ կը յաջողին, ուրիշներ կը փափալին, մեր մարդկային կարողութիւնն է, իմաստութիւնն է այդ բոլորին երին, կը մոռնանք, սակայն, որ Ամենակարող Աստուած Ինք է որ կը գործէ մարդու ու մարդկային պարմութեան մէջ:

Այնպէս ինչպէս Փարաւոն երազ մը փեսաւ, եւ անոր հոգին նեղուեցաւ (Ծննդ 41:8), այսպէղ եւս Նաբուգոդոնոսոր երազ մը փեսաւ, ու անոր հոգին խռովեցաւ ու քունը փախաւ (2:1):

Երազը չպարմած, թագաւորը կ'ուզէ որ իմաստուններն ու մոգերը գիտնան ի՞նչ երազ փեսաւ թագաւորը, այսինքն կարենան կարդալ, իմանալ թագաւորին ենթագիտակցութիւնը: Ըստ թագաւորին անոնք մարդիկ էին, որոնք այս գործին համար նշանակուած էին եւ կը գանձէին, ուրեմն եթէ երբեք բան մը ընելիք չունին ինչո՞ւ հոն են: Այսպէղ հաստատեալ կու գայ մեզի ըսելու թէ աշխարհիկ իմաստուններն ու իմաստութիւնը չեն կրնար հասկնալ ու բացատրել աստուածային յայտնութիւններն ու ճշմարտութիւնները, այլ միայն անոնք որոնք աստուածային իմաստութիւնն ու գիտութիւնը ունին:

Աստուած կ'օգտագործէ ձեւեր, կերպեր, միջոցներ, հեթանոս թագաւորներ, որպէսզի անով յայտնէ իր պարգաւները եւ գալիքին պարահեղինքները, ինչ որ փեղի պիտի ունենան ազգերու կեանքին ու պարմութեան մէջ:

Իմաստունները կը խոստովանին թէ միայն աստուածներն են, որ կրնան թագաւորին փեսած երազը իմանալ, գիտնալ ու բացատրել: Աստուածներ, որոնք միտերուն մէջ չեն բնակիր: Սակայն, խորքին մէջ, այդ աստուածները չեն, այլ ճշմարիտ Աստուածը Ինք է աղբիւրը այդ բոլորին, եւ որ կը բնակի միտերուն մէջ, այսինքն մեր մարդու մէջ: Թագաւորին մտածողութիւնը, սակայն, մտածողութիւնն է բոլոր ղեկավարներուն, որոնք որքան ալ իրենք զիրենք ապահով ու զօրեղ կը կարծեն, բայց ունին ներքին փազնապ մը, որ ինչ պիտի ըլլայ գալիքը: Ահա այդ գալիքին յայտնութիւնն է, որ Տէրը երազի ճամբով կու գայ ցոյց փալու Նաբուգոդոնոսորին, ըսելու համար թէ մարդկային բոլոր փեսակի թագաւորութիւններ վերջ պիտի գտնեն, միայն Աստուծոյ թագաւորութիւնն է որ յաւիտեան պիտի մնայ: Եւ ահա եթէ երբեք հարցումի մը պարասխանը կը փնտրենք թէ ի՞նչ կ'ուզենք, այդ պարասխանը կրնանք գտնել միայն Յիսուս Քրիստոսի մէջ, որովհետեւ Ան կ'ըսէ. «Ես եկայ որպէսզի կեանք ունենաք, եւ առաւել կեանք» (Յովհ 10:10):

Ահա այս միջոցին է, որ Դանիէլ յանձն կ'առնէ միջամտելու եւ երազը պարմելու ու անոր բացատրութիւն փալու, միշտ ապաւինելով Աստուծոյ: Դանիէլ կը մօտենայ իմաստութեամբ եւ խոհեմութեամբ, գործնական քայլերու կը դիմէ: Աղօթքի կը նուիրուի ինք ու իր ընկերները: Հաւաքական կեանքի ու հաւաքական աղօթքի կարեւորութիւնը, անհրաժեշտութիւնը, ու անոր արդիւնքը: Դանիէլ երախտագիտութեան ոգիով շնորհակալութիւն կը յայտնէ Աստուծոյ, որ իրեն իմաստութիւն ու զօրութիւն փալու, եւ գիտցուց ինչ որ Աստուծմէ խնդրեցին: Ի վերջոյ, Դանիէլ նաեւ խոնարհութեամբ մօտեցաւ:

Թագաւորը երազ մը կը փեսնէ, եւ երազին մէջ արձան մը, որ հանգրուան առ հանգրուան կ'արժեզրկուի: Կը սկսի ոսկիով եւ կ'աւարտի երկաթ եւ կաւ խառնուրդով: Այդ արձանը պիտի քանդուի, այն քարով որ պիտի գլորուի առանց ձեռքի երկիւքնէն պիտի իջնէ, առանց մարդկային միջամտութեան, ու կը զարնուի այդ արձանին եւ այդ արձանը կը փշրուի: Եւ ահա առաջին հարուածը պիտի գայ Նաբուգոդոնոսորին, որպէս ոսկի, գլուխը այդ թագաւորութիւններուն պիտի վերջ գտնէ:

Եզրակացութիւն: Սա կը նշանակէ, թէ Աստուած Ինք է ամենակալ Տէրը եւ Արարիչը ամբողջ փեղերքին: Ուստի ինչ որ ալ պարահի, առանց իր գիտութեամբը չի կարարուիր: Երկրորդ, ամենակարեւորը, Աստուած թագաւորութիւն մըն է որ ունի, որ կը սպասուի վերջնական հաստատման: Ուստի, միւս բոլոր թագաւորութիւնները վերջ պիտի գտնեն: Ահա այս երազն էր որ փեսած էր Նաբուգոդոնոսոր, եւ Դանիէլը այդ երազին բացատրութիւնը փալու: